

Dienst Geestelijke Verzorging

Een patiënt heeft een slecht-nieuws-gesprek gehad en piekert daarover. De verpleging vraagt of hij daarover met een geestelijk verzorger zou willen praten.

Iemand is plotseling in het ziekenhuis opgenomen. De geestelijk verzorger komt haar toevallig tegen. Een paar jaar geleden is haar man overleden. Haar verdriet komt opnieuw boven. Daar geregeld over te kunnen praten steunt haar.

Een patiënt staat voor een moeilijke beslissing: wel of niet doorgaan met behandelingen? Hij twijfelt en wil daarover graag van gedachten wisselen.

Een terminale patiënt vraagt om de ziekenzalving. Zijn familie schakelt de geestelijke verzorging in.

Zomaar een paar voorbeelden bij welke vragen van patiënten wij betrokken kunnen raken. Altijd betreft het levensvragen. Vragen waarmee patiënten in een kwetsbare situatie worden geconfronteerd en waar niet zomaar een antwoord op is. Ieder mens gaat met dergelijke vragen een eigen weg. Vanuit een eigen levensbeschouwing, of mensen nu gelovig zijn of niet. Als geestelijk verzorgers zijn we voor hen beschikbaar. Voor *alle* patiënten, en hun familie, ongeacht welke levensovertuiging men heeft. Om een luisterend oor te bieden, hen aandacht te geven, samen met de patiënt die vragen te verkennen en op zoek te gaan naar wat in deze omstandigheden kracht geeft.

Hoe komen we met patiënten in contact

Dat kan op verschillende manieren zijn: een patiënt neemt rechtstreeks contact met ons op, er komt een verzoek via de verpleging of de arts. Soms via een vraag vanuit het afdelingsoverleg. Of familie van een patiënt vraagt erom. Contact kan ontstaan door toevallige ontmoetingen op een patiëntenkamer. En we bezoeken ook mensen op eigen initiatief. Bijvoorbeeld als we te

horen hebben gekregen dat iemand een slechte prognose heeft, voor een ingrijpende operatie staat of al lang in het ziekenhuis ligt. Als we de patiënt op zondag in de Kapel hebben ontmoet, gaan we een van de dagen daarna altijd langs om nader kennis te maken. Uiteraard is het de patiënt zelf die aangeeft of hij of zij van ons aanbod gebruik wil maken.

Kapel

Naast de individuele gesprekken met patiënten is het organiseren van en voorgaan in de zondagse kapel-dienst ook een van onze belangrijke taken. Iedere zondagmorgen is er een gezamenlijke oecumenische dienst waarin een van ons voorgaat. Naast patiënten uit het ziekenhuis wordt de dienst ook door belangstellenden van buiten bezocht. Mensen uit de buurt, ex-patiënten, familie van mensen die op dat moment opgenomen zijn. Voor een aantal is het hun vaste 'kerkplek' geworden. Het feit dat we zo'n mooie kapel hebben is daarbij zeker een factor die meespeelt. Door de week doet de kapel dienst als stiltecentrum. Mensen lopen even binnen, zitten er een tijdje, bidden,

Dienst Geestelijke verzorging
vlnr: pastor J. Koeleman, mw. ds. W. Steenbergen,
mw. ds. E. Hulsman

Geestelijk verzorgers door de week aan het werk:
mw. ds. Steenbergen bij een patiënt op de CCU

lopen wat rond, mijmeren of schrijven soms iets van wat hen bezighoudt in het 'gedachtenboek'. Dit boek laat zien dat de Kapel als stiltecentrum intensief wordt gebruikt en bewijst ook het belang ervan. Niet alleen door middel van gesprek doen mensen kracht op, ook door het gezamenlijk beleven van een kerkdienst en in stilte. Het organiseren van diensten zou overigens niet mogelijk zijn zonder de inzet van al die vele vrijwilligers, van wie velen al jaren actief zijn.

Behoeft?

We zijn momenteel met drie geestelijk verzorgers, van wie twee ook een taak in Verpleeghuis Nebo hebben. Gezien de christelijke identiteit van het ziekenhuis zijn we met twee predikanten en een rooms katholiek pastoraal werker. We hebben de afdelingen verdeeld, zodat ieder 'eigen' afdelingen heeft. De afdelingen Intensive Care en de afdeling Hartbewaking doen we gezamenlijk. Een van ons komt daar elke dag op een vast tijdstip langs. Ook met andere afdelingen waar de verblijfsduur doorgaans kort is en het verloop groot

hebben we vaste afspraken gemaakt.

Met hart en ziel

Bronovo is vanouds her een diaconessenhuis. De diaconessen hebben zich met hart en ziel voor dit ziekenhuis ingezet. Hun geloof was daarbij de drijfveer. Geloof op een nuchtere wijze, met handen en voeten. Die tijd ligt achter ons maar die inzet, dat werken met hart en ziel vinden we ook terug in de huidige tijd bij de medewerkers van nu, of ze nu een band met geloof hebben of niet. Die betrokken zorg is typerend voor Bronovo en ook voor Nebo. In een tijd waarin verzakelijking steeds meer op de voorgrond komt te staan, is het belangrijk dat die betrokkenheid bewaard wordt, want daar zit de kracht.

Als geestelijk verzorgers proberen we in ons werk daaraan bij te dragen. ■

Mw. ds. W. Steenberg

Pastor J. Koeleman

Mw. ds. E. Hulsman

Pastor Koeleman bezoekt een patiënt op IC

en op zondag:
mw. ds. E. Hulsman gaat voor in een kerkdienst in de kapel

Dienst in de kapel

Geestelijk verzorgers met
diaconessen zr. Joop Dijk en zr. Willy Bassa